

Současnou uměleckou scénu ovládá multimediální tvorba. Ta je naprosto přirozeným důsledkem tendencí usilujících o překonání hranic mezi uměleckými druhy, které se prosazovaly již v samotných počátcích avantgardního umění. Razantním způsobem přispěl k zrušení hranic mezi uměleckými druhy dadaismus, především pak curyšský kabaret Voltaire, a celý proces vyvrcholil v druhé polovině 20. století. O to absurdnější je současný stav umělecké komparatistiky, které chybí metodologická základna. Přitom jazyková komparatistika se právem pyšní dokonale propracovanou metodou komparace. Proto také řada prací umělecké komparatistiky vychází z této metodologické základny - po pravdě řečeno v lepším případě, protože většina z nich se tímto problémem nezabývá. Ovšem tato „výpůjčka“ nerespektuje nejen specifické rysy umělecké komparatistiky ale ani jednotlivých uměleckých druhů (k tomu blíže v úvodní kapitole).